

KWEEK RESULTATEN

Als U kweekresultaten inzendt, wilt U die dan vergezellen van de belangrijkste gegevens over het verloop van de dracht en de bevalling, het terrarium en de voorgeschiedenis van de ouderdieren. Ook niet gelukte kweken zijn belangrijk: een ander kan er zijn voordeel mee doen.

Python molurus bivittatus.

Zeven tijgerpythons leven gezamenlijk in een terrarium van 5x2x2 meter (lxbxh). Het is ingericht met een tweetal diagonaal door het terrarium lopende boomstronken en een op twee muurtjes liggende rustplank van 170x100 cm. De verlichting bestaat uit twee spots van 60 W en een TL van 30 W, welke omgeven is door een plexikap. Een elektrische oliegevulde radiator, geschakeld op een thermostaat, zorgt voor een temperatuur van 31 tot 33 graden in de direkte omgeving van de kachel. Aan de andere zijde van het terrarium is het 6 tot 8 graden koeler. Er wordt geen gebruik gemaakt van een kunstmatig ingevoerde variabele lichtcyclus. Wel valt er door een buitenraam direkt daglicht in het terrarium, waardoor de pythons enigszins aan de Nederlandse seizoenscyclus onderhevig zijn. De paring vond in januari 1982 plaats. De eieren werden op 16 april daarop gelegd. Het wijfje had, om de eieren te bebroeden, de ligplank uitgezocht. De andere dieren zagen dit als een welkome extra verwarming en gingen boven op het broedende wijfje liggen. Hierdoor werd ze zozeer gestoord, dat ze slordig met de eieren werd en ze niet geheel meer afdekte, zodat ze duidelijk te zien waren. Een plastic broodkrat werd over haar heen geplaatst en met schroeven vastgezet. Na deze maatregel ging het broeden weer goed. Het broedende

dier werd door de anderen niet meer lastig gevallen en kon door de openingen in de krat toch 1 à 2 maal per dag besproeid worden. Alles leek nu goed te gaan tot enkele dagen voor het tijdstip waarop de eieren uit zouden moeten komen.

Slangen hebben over het algemeen de neiging ergens achter of onder te kruipen gedurende hun dag/nachtrust. De broodkrat, waaronder het broedende wijfje lag, stond ongeveer 25 cm van een muur. Eén van de pythons ging in de ruimte tussen krat en muur liggen, waarna de anderen dit ook deden. Het gevolg was dat de krat van de schroeven werd gescheurd en met python plus eieren van de ligplank werd geduwd. Enkele eieren lieten los van het cluster en rolden alle kanten uit. De terrariumbodem leek niet geschikt voor het verder uitbroeden van de eieren, zodat besloten werd ze kunstmatig verder te broeden. De eieren werden ondergebracht in twee macrolon bakken. De temperatuur tussen de eieren werd op 32°C gehouden. Om de vochtigheidsgraad op peil te houden werden er tussen de eieren krantensnippers gelegd. Eén keer per dag werd er wat lauwarm water over heen gesproeid. Doordat zich condenswater onder het glazen dekplaatje ging vormen, bleven de eieren buiten het sproeien om ook vochtig. Drie dagen na het onderbrengen van de eieren vertoonden zich de eerste scheurtjes in de schaal. Het was nu 5 juni 1982. Een dag later staken er al enkele slangekopjes naar buiten, die onmiddellijk terugflitsten als je er langs liep. Tien dagen nadat de eieren uit het terrarium waren genomen, kwam het laatste ei uit.

Van de in totaal 26 eieren kwamen er 20 uit. Eén ei was onbevruucht en 5 eieren bevatten dode jongen, die volledig ontwikkeld waren doch hun dooier niet geheel opgenomen hadden. Het gewicht van de jongen lag tussen de 100 en 120 gram. De vervellingen vonden na drie weken plaats. Daarna gingen ze meteen eten. Geen enkel dier hoefde gedwangvoederd te

worden. Sommigen aten drie muizen achter elkaar, oftewel ca. 75% van hun lichaamsgewicht.

Holly Hasebos, Elzas 80, 3524 RZ Utrecht en
John van der Pols, Gildstraat 190, 3572 EW
Utrecht.